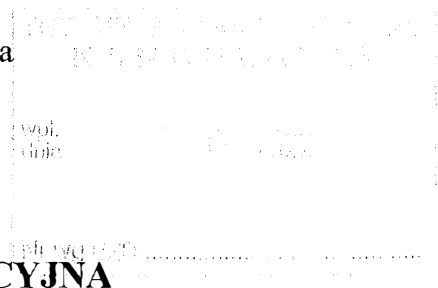

Warszawa, 12 września 2022 roku

**Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Christiana Szucha 12A
00-918 Warszawa**

Skarżąca: A K

Reprezentowana przez: radcę prawnego Piotra Gniadzika
adres do korespondencji:
ul. Kossaka 13
05-070 Sulejówek

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Działając w imieniu Skarżącej, na podstawie art. 79 ust. 1 w zw. z art. 188 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (dalej Konstytucja RP) oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 roku o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, wnoszę o:

I. stwierdzenie, że przepis art. 15zsz¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.), w szczególności zapis: „*przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, gdy (...)przeprowadzenie rozprawy lub posiedzenia jawnego nie jest konieczne*”, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, który gwarantuje prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności oraz z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP

ewentualnie o:

stwierdzenie, że w art. 15zsz¹ ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.), występuje pominięcie prawodawcze (legislacyjne) poprzez zakresienie zbyt wąskiego zakresu zastosowania normy prawnej, pomijając kwestie prawa strony do rzetelności i jawności postępowania, które zgodnie z art. 45 Konstytucji RP powinny zostać unormowane;

2. stwierdzenie, iż przepis art. 387 § 2¹ kpc - ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296), w szczególności zapis, że: *sąd odwoławczy w uzasadnieniu wyroku może ograniczyć się tylko do stwierdzenia, że sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia i oceny sądu pierwszej instancji*, jest niezgodny z art. 78 Konstytucji RP z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust 1. Europejskiej Konwencji Praw Człowieka gwarantującego prawo do rzetelnego procesu;

3. zasądzenie na rzecz skarżącej zwrot kosztów postępowania przed Trybunałem, w szczególności, na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 roku o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, zwrot kosztów pełnomocnika procesowego, reprezentującego wnoszącą skargę konstytucyjną;

4. wydanie postanowienia tymczasowego o charakterze zabezpieczającym tj. postanowienia o zawieszeniu wyroku Sądu Okręgowego w K z dnia maja 2022 roku w sprawie sygn. akt .

PODSTAWY SKARGI KONSTYTUCYJNEJ

I. Orzeczenie naruszające prawa i wolności skarżącej

Przepis będący przedmiotem skargi konstytucyjnej stanowił podstawę **wydania w trybie niejawnym**, wyroku Sądu Okręgowego w K , wydanego w sprawie o sygn. akt z dnia maja 2022 roku (**doręczonego skarżącej wraz z uzasadnieniem 01 lipca 2022 roku**) oddalającym apelację A K , wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w O z dnia czerwca 2021 roku, sygn. akt z wniesionym wnioskiem o przeprowadzenie postępowania apelacyjnego w trybie jawnym.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 nr 43 poz. 296 z póź. zm.) (*dalej: k.p.c.*), na podstawie art. 401 pkt 2 kpc oraz art. 403 §2 kpc, skarżąca złożyła skargę o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt . Wyrokiem z dnia sierpnia 2022 roku sygn. akt Sąd Okręgowy w K , odrzucił skargę, uzasadniając, że mimo, że **skarżąca w apelacji złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy w trybie jawnym**, przepis art. 15zszs¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.), „nie uzależnia możliwości procedowania na posiedzeniu niejawnym od braku sprzeciwu strony”, **zatem wyznaczenie posiedzenia niejawnego w sprawie sygn. akt nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami**.

W związku z powyższym, wydanie przez Sąd Okręgowy w K przedmiotowych orzeczeń wyczerpało drogę prawną, która przysługiwała skarżącej w niniejszej sprawie.

2. Zaskarżony przepis ustawy

Przepis art. 15zszs¹ ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.) stanowi, że: „*przewodniczący może zarządzić przeprowadzenie posiedzenia niejawnego, gdy nie można przeprowadzić posiedzenia zdalnego, a przeprowadzenie rozprawy lub posiedzenia jawnego nie jest konieczne*”. Zgodnie z uzasadnieniem postanowienia Sądu Okręgowego w K
z dnia sierpnia 2022 roku w sprawie sygn. akt
cyt.: „*Po wprowadzonej zmianie, ustawodawca nie uzależnia możliwości procedowania na posiedzeniu niejawnym od braku sprzeciwu strony*” str. 4 uzasadnienia.

Jak wynika z powyższego: brak zawarcia w art. 15zszs¹ ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach...) sprecyzowania kwestii dotyczącej przypadku kiedy strona złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, którą to jednoznacznie regulował art. 374. kpc podkreślając, że: „*Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w apelacji lub odpowiedzi na apelację złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy*”, doprowadziło do tego, że decyzja o trybie przeprowadzenia postępowania uzależniona została tylko i wyłącznie od uznania sądu. Godzi to bowiem w podstawowe prawa obywatelskie zagwarantowane przez Konstytucję (tj. zasadę dwuinstancyjności postępowania (bez względu na rodzaj sprawy) art. 78 Konstytucji RP), a także publiczny charakter postępowania, który jest podstawową zasadą ujętą w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 17 grudnia 2013 r., 20688/04, Legalis nr 1069154).

Zaskarżony niniejszą skargą drugi przepis tj. art. 387 § 2¹ kpc, w szczególności zapis, że: „*sąd odwoławczy w uzasadnieniu wyroku może ograniczyć się tylko do stwierdzenia, że sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia i oceny sądu pierwszej instancji*” również godzi zasadę dwuinstancyjności postępowania zagwarantowany art. 78 Konstytucji RP oraz art. 6 ust 1. Europejskiej Konwencji Praw Człowieka gwarantującego prawo do rzetelnego procesu. Jak wskazuje orzeczenie Trybunału w Strasburgu SN w sprawie o sygn. I KA 1/20 - „*jednym z wyznaczników [standardu rzetelnego procesu] jest wyraźne wskazanie w uzasadnieniu wyroku podstawy rozstrzygnięcia, a więc także odniesienie się do argumentacji stron, które gwarantuje stronie możliwość stwierdzenia rzeczywistego skorzystania z prawa do apelacji*” i dalej: - „*zrealizowanie obowiązku ujętego w treści art. 6 ust. 1 Konwencji wymaga odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do każdego istotnego – na tle konkretnej sprawy – argumentu, a zatem brak odniesienia do takiej argumentacji (np. zupełne przemilczenie istotnej kwestii) stanowi o naruszeniu standardu rzetelnego procesu*”. Kwestię tę akcentuje również Rzecznik Praw Obywatelskich w uzasadnieniu wniesienia skargi kasacyjnej w sprawie sygn. akt II KK 618/21: „*zrealizowania przez sąd II instancji obowiązku rozpoznania środka odwoławczego nie wolno domniemywać, a „[to], czy i w jaki sposób sąd II instancji rozpoznał apelację oraz rozważył zasadność zarzutów i wniosków w niej zawartych powinno wynikać z pisemnego uzasadnienia wyroku[...]*”. Innymi słowy, za pomocą rzetelnie przygotowanego uzasadnienia sądy są obowiązane udowodnić, że rozpoznały sprawę.”

UZASADNIENIE

1. Stan faktyczny

- Pismem z dnia lutego 2020 roku, A K wystąpiła do Sądu Rejonowego w O , z pozwem przeciwko I i R G o ustalenie i stwierdzenie wygaśnięcia służebności gruntowej.

Roszczenie zawarte w pozwie oparte zostało o:

art. 293 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U.2019.0.1145 t.j. poprzez stwierdzenie wygaśnięcia służebności przechodu i przejazdu wpisanej w dziale I KW wskutek niewykonywania przez lat

oraz

art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2019.0.1460 t.j. poprzez ustalenie przez Sąd nieistnienia dla właścicieli działki nr przy ul. w O prawa służebności przechodu i przejazdu przez działkę nr położoną przy ul. w O

W uzasadnieniu wniesionego pozwu, powódka zacytowała treść uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia października 2019 roku sygn. akt w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami i dotyczącej tej samej służebności gruntowej, którą załączyła do pozwu. Tj. cyt.: „*Treść prawomocnego orzeczenia, o którym stanowi art. 365 §1 Kpc. stanowi treść wyrażonej w nim indywidualnej i konkretnej normy prawnej, w tym zwłaszcza zakres jej obowiązywania (związania stron i sądów). Granice mocy wiążącej prawomocnego wyroku określa jego sentencja, zaś motywy zawarte w uzasadnieniu w takim zakresie, w jakim stanowią konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia i są konieczne dla wyjaśnienia jego zakresu. Określenie w uzasadnieniu wyroku sądu powszechnego celu ustanowienia służebności jest konieczne dla określenia zakresu jej wykonywania. Zgodnie z art. 285 § Kodeksu cywilnego istotą służebności gruntowej jest bowiem określenie zakresu korzystania oznaczonym z nieruchomości obciążonej w celu zwiększenia użyteczności nieruchomości władnącej. Powołane orzeczenie (czyt. wyrok Sądu Okręgowego w K z dnia kwietnia 2007 r. w sprawie) jasno precyzuje zakres i cel służebności – dla zapewnienia drugiego wejścia do sklepu spożywczego (aby zapewnić realizację przepisów sanitarnych).*”

- Mając na uwadze charakter i widoczne ukierunkowanie prowadzonych rozpraw w postępowaniu sądowym o sygn. akt , z ostrożności procesowej, pismem z dnia stycznia 2021 roku, powódka wniosła żądanie ewentualne o treści: „*w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd żądań pozwu, powódka wnosi o oznaczenie granic tj. wskazanie (uszczegółowienie), jakie uprawnienia dla pozwanych tworzy sporne podmiotowe ograniczone prawo rzeczowe i jaki jest zakres omawianej służebności przechodu i przejazdu przez działkę nr oraz podanie sposobu jego wykonywania.*” A w odpowiedzi na pisemne zobowiązanie Sądu z dnia .01.2021r., do uzupełnienia przez powódkę braków formalnych w zakresie żądania ewentualnego przez precyzyjne przytoczenie takiego zakresu służebności jaki zdaniem powódki jest zgodny z umową stanowiącą podstawę tej służebności, A K wniosła o ustalenie treści przedmiotowej służebności gruntowej poprzez stwierdzenie przez Sąd, że służebność ta służy wyłącznie dostępowi do drugiego wejścia sklepu

spożywczego zgodnie z ustaleniami SR w O z dnia października 2003 w sprawie sygn. akt .

Ponadto powódka wskazała, że w/w ustalenia i oceny dokonane zostały przez Sąd Rejonowy w O w sprawie , którego prawomocnie usankcjonował wyrok Sądu Okręgowego w K z dnia kwietnia 2004 r. w sprawie sygn. akt oraz że ustalenia te miały charakter prejudycjalny w związku z czym wiązały wszystkie Sądy rozpoznające inne spory między tymi samymi stronami, tj. w sprawach: NSA ; SO w K ; SR w O ; SR w O ; SO w K SR w O ; SO w K . Wszystkie sentencje i uzasadnienia, przywołanych orzeczeń, powódka załączyła do akt sprawy

- Pismem z dnia kwietnia 2021 roku A K wniosła do akt sprawy zgłoszenie zastrzeżenia do protokołu dotyczące pozbawienia powódki w toku postępowania pierwszoinstancyjnego realnej możliwości podjęcia obrony swoich praw.
- Wyrokiem z dnia czerwca 2021 roku w sprawie sygn. akt Sąd Rejonowy w O oddalił powództwo.

Z uzasadnienia wyroku z dnia czerwca 2021 roku w sprawie sygn. akt wynika, że Sąd oddalając powództwo w całości, odmówił mocy dowodowej, dowodom wniesionych przez stronę powodową w postaci prawomocnych orzeczeń sądowych dotyczących tego samego stosunku prawnego, a w szczególności **milcząco pominął** wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia października 2019 roku sygn. akt II OSK

- Apelacją z dnia sierpnia 2021 roku, powódka zaskarżyła w całości wyrok Sądu Rejonowego w O z dnia czerwca 2021 roku w sprawie sygn. akt

Poza sformułowaniem zarzutów wobec w/w zaskarżonego orzeczenia powódka wniosła o cyt.:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy ewentualnie o:
uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji;
- 2) zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania za obie instancje;
- 3) przeprowadzenie postępowania apelacyjnego w trybie jawnym.

- Mimo wniesionego w apelacji wniosku o przeprowadzenie postępowania apelacyjnego w trybie jawnym (art. 374. Kpc), bez wcześniejszego powiadomienia/pouczenia powódki, maja 2022 roku na posiedzeniu niejawnym Sąd Okręgowy w K Odwoławczy w sprawie sygn. akt wydał wyrok oddalający apelację.

W uzasadnieniu wyroku w sprawie sygn. akt Sąd Okręgowy w K , na podstawie art. 387 §2¹ kpc ograniczył się do stwierdzenia, że Sąd Okręgowy aprubuje w całości ustalenia faktycznie i ocenę dowodów dokonana przez sąd

pierwszej instancji i przyjmuje je za własne. Co ważne: sąd odwoławczy tak jak sąd pierwszej instancji **milcząco pominął** treść wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia października 2019 roku sygn. akt _____ oraz w żaden sposób nie odniósł się do ustaleń faktycznych i ocen prawnych sądów w załączonych do akt prawomocnych wyroków dotyczących tego samego stosunku prawnego. Tym samym sąd złamał jednoznaczny zakaz proceduralny poprzez wydanie drugiego (równoległego) orzeczenia, w sposób odbiegający od wcześniejszego prawomocnego wyroku sądowego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

- Pismem z dnia _____ lipca 2022 roku A _____ K _____ do Sądu Okręgowego w K _____, złożyła skargę o wznowienie postępowania w sprawie _____ . Jako podstawę swojego roszczenia skarżąca wskazała:

1. art. 401 kpc pkt 2 kpc poprzez naruszenie przepisów prawa dotyczącego pozbawienia powódki możliwości działania. W szczególności naruszenie art. 374. kpc, tj. rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym pomimo złożonego wniosku o przeprowadzenie rozprawy oraz art. 15zsz² tj. przeprowadzenie niepełnego postępowania dowodowego i zamknięcie rozprawy bez umożliwienia stronie powodowej złożenia swojego stanowiska na piśmie;
2. art. 403 § 2 k.p.c. wystąpienia nowego dowodu w sprawie, tj. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P _____ z dnia _____ maja 2022 roku w sprawie sygn. akt _____ (odebranego _____ .05.2022r.), dotyczącego tego samego stosunku prawnego

- Postanowieniem z dnia _____ sierpnia 2022 roku Sąd Okręgowy w K _____ w sprawie sygn. akt _____ odrzucił skargę.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia _____ sierpnia 2022 roku w sprawie sygn. akt _____ Sąd Okręgowy w K _____ wskazał, że: „*Po wprowadzonej zmianie, (czyt. przepisem art. 15zsz¹ ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.)) ustawodawca nie uzależnia możliwości procedowania na posiedzeniu niejawnym od braku sprzeciwu strony*”. Z tego też względu przywołany przez A _____ K _____ przepis art. 374. Kpc nie ma zastosowania.

2. Niezgodność skarżonego przepisu z Konstytucją RP

Wyłączenie przez przepis art. 15zsz¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.) poprzez pominięcie prawodawcze (legislacyjne) obowiązku na wniosek strony **jawności postępowania, ogranicza prawa procesowe stron i godzi w podstawowe prawa zagwarantowane przez Konstytucję** (tj. zasadę dwuinstancyjności postępowania - art. 78 Konstytucji RP, a przez to również art. 45 ust. 1 Konstytucji RP - prawo do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości i jawności), a także publiczny charakter postępowania, który jest podstawową zasadą ujętą w art. 6 ust. 1

Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 17 grudnia 2013 r., 20688/04, Legalis nr 1069154).

Brak uzależniania w zaskarżonym przepisie, niemożności procedowania na posiedzeniu niejawnym w przypadku sprzeciwu strony, doprowadziło do pozbawienia strony możliwości działania w postępowaniu sądowym, ewentualnie prowadzi do dowolności interpretacyjnych co budzi wątpliwości w przedmiocie techniki legislacyjnej.

Natomiast uprawnienia jakie przyznaje drugi zaskarżony przepis tj. art. 387 § 2¹ kpc i na których sąd odwoławczy może oprzeć treść uzasadnienia, tak jak w przypadku wyroku SO w K z dnia maja 2022 roku w sprawie sygn. akt nie pozwala wysnuć wniosku o dokonaniu przez ten sąd rzetelnej kontroli odwoławczej orzeczenia sądu pierwszej instancji, w szczególności poprzez brak odniesienia się do ustaleń i ocen prawnych zawartych we wniesionych do sprawy prawomocnych wyroków sądu powszechnego i sądu administracyjnego, dotyczącego tego samego stosunku prawnego. W przypadku sprawy skarżącej w szczególności był to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia października 2019 roku sygn. akt , który swoje ustalenia i ocenę prawną oparł o treść wyroku Sądu Okręgowego w K z kwietnia 2007 roku sygn. akt . NSA wskazał również, że ustalenia i oceny będące podstawą prawomocnych orzeczeń sądu powszechnego, zgodnie z art. 365 §1 Kodeksu postępowania cywilnego wiążą nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że ani organ administracji publicznej, ani sąd, nie mogą nie uwzględnić oceny prawnej i wskazań wyrażonych wcześniej w prawomocnym orzeczeniu, gdyż są nimi związane. Pogląd ten powtórzył również Wojewódzki Sąd Administracyjny w P w wyroku z dnia maja 2022 roku w sprawie sygn. akt . Powyższe ustalenia nie zostały jednak przyjęte ani przez sąd I instancji, ani przez sąd odwoławczy w sprawie sygn. akt , co stanowi przejaw rażącej wadliwości prawnej, zaistniałej w procesie sądowego stosowania prawa, ze względu na konieczność ochrony porządku prawnego oraz powinność zapewnienia należytej ochrony przysługujących uprawnień. Takie stanowisko Sądu stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady zaufania do państwa (działającego w jego imieniu sądu powszechnego) oraz konstytucyjnej zasady bezpieczeństwa prawnego. Na gruncie art. 2 Konstytucji istota prawomocnego rozpoznania sprawy cywilnej przez sąd implikuje samo ograniczenie możliwości jego zmiany jedynie do sytuacji, w ramach której uprawniony podmiot korzysta z przewidzianych ustawą nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Sąd złamał tym samym jednoznaczny zakaz proceduralny poprzez wydanie drugiego (równoległego) orzeczenia, w sposób odbiegający od wcześniejszego prawomocnego wyroku sądowego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP - prawo do wyroku sądowego, tj. prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia danej sprawy przez sąd). Takie stanowisko przyjmuje również Rzecznik Praw Obywatelskich we wniesionych skargach nadzwyczajnych (uwzględnionych przez Sąd Najwyższy), w których wskazuje, że wydanie przez sąd równoległych orzeczeń odmiennie rozstrzygającego tę samą kwestię, stanowi rażące naruszenie prawa procesowego.

Skorzystanie z uprawnień jakie daje sądowi art. 15zszs¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095 ze zm.) oraz art. 387 § 2¹ kpc ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296), doprowadziło w sprawie skarżącej do pogwałcenia art. 21 i art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczącego ochrony prawa własności. W zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego w K

z dnia maja 2022 roku w sprawie sygn. akt , polega na zamianie przysługującego ograniczonego prawa rzeczowego polegającego na dostępie do drugich drzwi sklepu spożywczego na nieograniczone prawo do dysponowania nieruchomością wnioskodawczyni polegające na wykorzystaniu drugiego wejścia do lokalu usytuowanego na nieruchomości władnącej, bez względu na prowadzoną w nim działalność, cyt.: „*zawsze bowiem będzie konieczne posiadanie przez lokal oddzielnego wejścia na zaplecze*” - str. 3 uzasadnienia w/w wyroku, co jest pogwałceniem istoty ograniczonych praw rzeczowych i prowadzi nie tylko do zatarcia charakteru prawa własności, ale również ograniczonych praw rzeczowych, których istotą jest wyjątkowa i charakteryzująca się jak najmniejszym stopniem ingerencja w prawo własności.¹ Jak również jest daleko posuniętym odstępstwem od jednolitości polskiego orzecznictwa sądowego dotyczącego przysługujących praw w zakresie służebności drogowych Jak wskazał Sąd Najwyższy w Postanowieniu z dnia 13 września 2000 roku w sprawie CKN 336/00: „*rzeczą właściciela nieruchomości z dostępem do drogi publicznej, jest takie zorganizowanie eksploatacji swojej nieruchomości, aby korzystanie z niej stało się wystarczające w granicach swojej własności*”. Na gruncie prawa polskiego nie istnieje prawo do służebności gruntowej bez wskazania konkretnego celu gospodarczego dla jakiego zostaje ustanowiona.² Służebność jest ograniczonym prawem rzeczowym i może być wykonywana tylko w określonym celu i zakresie. Służebność nie zmienia treści wraz ze zmianą potrzeb nieruchomości władnącej czy jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.³ Prawo do służebności gruntowej, jako indywidualny akt prawny, przesądzający o dopuszczalnym sposobie wykonywania uprawnień, wynikających z prawa do korzystania z nieruchomości będącą cudzą własnością, musi opierać się ściśle na przepisach ustawy, których w świetle norm konstytucyjnych nie można interpretować rozszerzająco, czy też w sposób pozostawiający organom władzy publicznej jakikolwiek „luz” decyzyjny. Natomiast sąd w sprawie sygn. akt z powództwa wnioskodawczyni o stwierdzenie wygaśnięcia służebności gruntowej z powodu zaniechania przez uprawnionego korzystania z prawa służebności w zakresie odpowiadającym treści służebności przez lat dziesięć, kiedy to zastosowanie ma art. 293 § 1 k.c., nie bacząc na ustalenia i oceny prawne prawomocnych wyroków ustalających cel i zakres tej służebności, wyrokuje ponad żądanie pozwu zmieniając/rozszerzając prawa właścicieli nieruchomości władnącej, pozbawiając tym samym właściciela nieruchomości obciążonej jak i jego prawnych spadkobierców do skorzystania z przysługującego prawa do zniesienia służebności, co rodzi nieaprobowane w

¹ wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie I ACa 1658/15

² Dadańska K.; *Kodeks cywilny. Komentarz*, t. II, *Własność i inne prawa rzeczowe*, red. A. Kidyba, Warszawa 2009

³ Sędzia Trybunału Konstytucyjnego dr hab. Michał Warciński „*Służebności gruntowe według kodeksu cywilnego*”; LEX; Warszawa 2013

demokratycznym państwie prawa skutki polegające na uniemożliwieniu właścicielom nieruchomości obciążonej zagospodarowania swojej nieruchomości w sposób przewidziany przepisami obowiązującego prawa, co stanowi rażące naruszenie prawa - wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P z dnia grudnia 2016 roku w sprawie sygn. akt dotyczący służebności gruntowej obciążającą nieruchomość wnioskodawczyni.

3. Uzasadnienie wniosku o wydanie postanowienia tymczasowego o charakterze zabezpieczającym

Wniosek o wydanie przez Trybunał Konstytucyjny postanowienia tymczasowego o charakterze zabezpieczającym tj. postanowienia o zawieszeniu wyroku Sądu Okręgowego w K z dnia maja 2022 roku w sprawie sygn. akt , uzasadniam tym, że od 2007 roku Prezydent Miasta O na wniosek I G już pięciokrotnie wydał warunki zabudowy dla nowej inwestycji na działce władnanej, z ustaleniem obsługi komunikacyjnej do części mieszkalnej przez służebność przechodu i przejazdu przez działkę skarżącą. Postawą ostatniej Decyzji Prezydenta Miasta O Nr z dnia kwietnia 2021 r., był jeszcze nieprawomocny wyrok Sądu Rejonowego w O z dnia czerwca 2021 roku w sprawie sygn. akt , od którego apelację oddalił Sąd Okręgowy w K z dnia maja 2022 roku wyrokiem w sprawie sygn. akt , który jest podstawą wniesienia niniejszej skargi konstytucyjnej.

4. Termin do wniesienia skargi

Data doręczenia (**01 lipca 2022 roku**) wyroku Sądu Okręgowego w K Odwoławczy z dnia maja 2022 roku wyrokiem w sprawie sygn. akt wraz z uzasadnieniem wykazana zgodnie z trackingiem pocztowym oraz uwierzytelnioną kopią koperty:

Dane przesyłki

Mając na uwadze powyższe, niniejsza skarga została wniesiona z zachowaniem przepisane go trzymiesięcznego terminu.

W świetle wskazanych okoliczności faktycznych i prawnych uważam niniejszą skargę za uzasadnioną i tym samym zasługującą na uwzględnienie przez Trybunał Konstytucyjny.

Załączniki:

- 1) pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej;
- 2) wyrok SO w K z dnia 05.2022r. sygn. akt
- 3) skarga o wznowienie postępowania z dnia 07.2022r.;
- 4) postanowienie SO w K z dnia 08. 2022r. sygn. akt
- 5) skarga do Prezesa Sądu Okręgowego w K z dnia lipca 2022 r.
- 6) odpowiedź Prezesa Sądu Okręgowego w K z dnia sierpnia 2022 r.
- 7) apelacja powódki
- 8) wyrok SR w O z dnia 06.2021r. sygn. akt
- 9) zgłoszenie zastrzeżenia do protokołu z dnia 04. 2021r. w sprawie sygn. akt
- 10) wyrok NSA z dnia 10.2019r. sygn. akt
- 11) wyrok WSA w P z dnia r. sygn. akt
- 12) wyrok WSA w P z dnia 12.2016 roku w sprawie sygn. akt
- 13) kserokopia koperty przesyłki pocztowej nr
- 14) wydruk z trackingu pocztowego
- 15) pięć egzemplarzy skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami;